

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Quomodo peccatores quosque vel exemplo, vel oratione beata Maria
reducit atque Deo reconciliat. Sermo V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

IN EADEM SOLENNITATE.

Quomodo peccatores quosque vel exemplo, vel oratione beata Maria
reducit atque Deo reconciliat.

Sermo V.

Qua est ista, quae ascendit per desertum, sicut virgula fumi ex aromatibus myrrha, & thuris, & vniuersi pulueris pigmentary? Canticorum 3. Verbaliter Salomonis in persona beatorum spirituum, gloriosum Virginalium ascensum admirantium. Legimus autem & alibi in Esaia, eosdem pro Christi ascensione vehementius admirantes, inter se dixisse: *Quis est iste qui reuertitur ad Edom? &c.* Qui ergo iam dudum Christi (nec id mirum) nunc matris quae ascensionem admirantur, vnde singularem quandam excellentiae nominis vtriusque ascenditis, licet impari, aduertere licet, quae spiritibus summa, quae intelligentijs angelicis stuporem pariat atque miraculum. *Quaestio* (inquiam) *quae ascendit per desertum sicut virgula fumi? &c.* Virgulam fumocum lineam gracilis fumi, in star virgulae ascenditis ex speciebus odorifera. Huic beatam comparant Mariam, propterea quod recta, subtilis, gracilis & odorifera sit, quemadmodum virgula fumi. Quorum omnium rationem praeteriens, cur virgula diminutiuo nomine dictum sit, tantum miram. Virgulam paruum esse virgam ne grammaticus quidem ignorat. Ita autem beata Maria (quod ad veram humilitatem spectat) parua in oculis suis, quamuis reuera magna esset apud Deum. Verum, quo minor in sua aestimatione, tanto maior digniorque habeatur apud Deum. Haec parua maximam eam fecit, haec humilitas super omnia eam exaltauit. Mirabile tamen plane humilitas, qua inter immensa gratiarum charismata, inter virtutes excellentissimas, inter diuinorum munerum ineffabilem gloriam, sui aestimationem vilem non abiecit. Honorata, nihilo minus humiliter de se sensit. Electa in Dei matrem, ancilla nomen sibi retinuit. Deum gestans in utero incarnatum, ancilla officium vsurpauit. Cumque benedictam se inter mulieres audisset, seruilem personam exhibuit. Magna profecto & rara virtus, o sancta Maria, ut magna licet operantem, o magna electam, magnam te nescias, atque manifestam omnibus, tuam teolum latere sanctitatem; mirabilem te apparere, & contempibilem te reputare, hoc ipsis virtutibus mirabilius est. Porro multa sunt, quae possunt ad huius virgulae commendationem dici. Sed ad alia pergendum est.

Esaie 63.

Virgulae fumi cur comparetur Maria.
Humilitas Mariae quam mirabilis.

Luc. 1.

Quam odorifera fuerit Maria.

Castitas vti per myrrham designetur.
Psalm. 44.
Iudic. 11.

Maria virgula fumi est & odorifera. Verè odorifera, quae humilitatis suae odore altissimi filium attraxit. Odor autem eius ex aromatibus myrrhae & thuris, & vniuersi pulueris pigmentary. Per myrrham intellige castitatem. Cogor loquendo esse breuis, ideo rationem huius significationis explicanda (quia tempus absumeret) trahere: hoc tamen vnum dico: Sicut myrrha electa dedisti suauitatem odoris, sancta Dei genitrix. iam castitatis tuae odore excitati, ubique offeruntur regi virgines post te. iam non cum filia septima danteiceps plangitur, sed praedicatur & coronatur virginitas, idque ad vniuersos mundum

mundum vniuersum quantam odor ille vim sexui vtrique intulerit. Nesciebant aliud iumenta, quam putrescere in stercore suo. Venit Maria exemplum virginittatis suæ odoriferum spargens in vniuersum mundum, docuit myrrha mortificationis conditi & castificari corpora, & ex iumentis angelos fieri. Nam & vos o fratres, quid ad hoc viuendi institutum attraxit? quis vt perpetuum bellum molestissimam sanè pugnam indiceretis carni vestræ persuasit, ac in mundo vitam æmulari cœlestem, nisi odor myrrhæ huius electæ, imò & probatissimæ?

Sequitur: & thuris. Per thus accipimus charitatē, propterea quod eidem Virgini dicitur in Canticis: *Odor vnguentorum tuorum, sicut odor thuris.* Quorum vestimentorum? Eorum profectò, sine quibus intrare ad cœnam nuptialem inuitatis non licet. Loquitur tamen hic non de veste, sed de vestimentis. Sunt namq; duo vestimenta, odor vnus: duo præcepta, charitas vna. O quam odoriferam charitatem habuit B. Maria, cuius ad Deum feruor dirigebatur, sicut incensum in conspectu eius. Quis illam exprimet? quis explicabit charitatem eius ad homines? Hanc tamen eo audimus libentius, quo vtilius sentimus. Vtq; ita nos diligit Maria, sicut mater vnicum filium: Quandoquidē & filij eius sumus omnes sub cruce eidem commendati, & spiritualiter ex ea (vtpote Christi membra) geniti. Huius autem matris duo sunt erga nos affectus charitatis, velut duo vbera quibus penitentes & nouiter conuersi (quippe cum sint teneri filij gratiæ, & quasi modo geniti infantes) lactentur, haud dubium meliora vino austeritatis, misericordiæ & pietas. Misericordiæ enim ad ignoscendum & recipiendum inclinât. Pietas verò ad subueniendū & benefaciendum extimulat. Vbi etiam considerandum, vix aliquem factorem ad robur excreuisse perfectionis, qui non primum huius Virginis vberibus lactatus sit, imò (vt addam) vix peccatorum quempiam conuersum nisi primo thuris huius odore delectatum, vix ad innocentiam, vix ad Christum peruenisse nisi calefactum ante & forum calore charitatis beatæ Mariæ. Siquidem potentissime ac dulcissime, sicut & desiderantissime peccatores trahit & recipit Maria. Vnde (vt dixi) fermè quotquot diaboli seruitutem abstant, in schola Mariæ primo erudiuntur, sub Mariæ cura, sub eiusdem custodia, tutela & educatione, conuersionem suam inchoant. Neque enim ad misericordiæ matrem accedere metuunt, vbi durum nihil inueniunt, vbi cum lacte opus sit, ad vbera pietatis eius libere se suspendunt. Accedit quod hoc illi sit officium, hæc ei obedientia commissâ, vt nouitiorum ad Deum se conuertentium sit magistra & mater: imò (vt plus dicâ) ad alliciendos, ad capiendos peccatores, laqueus sit & decipula saluberrima. Hoc enim ipsum Deus Pater testatur ad sanctam Catharinam Senensem in extasi de quodam quasi desperatæ salutis per Mariam saluato, loquens: Non enim (inquit) obliuioni tradideram, amorem atque reuerentiam eius ad Mariam vni geniti filij mei genitricem gloriosam. Cui concessum est à bonitate mea propter incarnati verbi reuerentiam, quod quicumq; iustus vel peccator recurrit ad eam cum deuota reuerentia, nullo modo diripietur vel deuorabitur ab infernali dæmonio. Nam ipsa est à me velut esca dulcissima collocata, & electa pro capiendis hominibus, & animabus præcipuè peccatorum. Hæc ibi.

Trahit autem (sicut dixi) non minus libenter quam suauiter: quippe con-

Charitas per
thus defini-
gnata.
Cant. 4.
Matt. 22.

Psal. 140.
Charitas B.
Mariæ quæ-
ritur.
Ioan. 19.
Vbera Ma-
riæ duo my-
sticè quæ-
ritur.
1. Pet. 2.

Peccatores
quò modo
trahit reci-
piatque B.
Maria.

Nouitiorū
magistram
esse B. Mariā

Peccatores
quo pacto
fiat gloria
& corona
B. Mariæ.

Libanus
quid.
Cant. 4.

Amana
quid inter-
pretetur.
Sanyr quid.
Iob 24.
Hermon
quid.

1. Pet. 5.
Cubilia leo-
num my-
sticè quid.
Pardus quid
mysticè.
Ecclef. 2.

Montes Par-
dorum my-
sticè quid.

Peccatores
vt per Ma-
riæ preces
ac merita
cōuertantur.

Psal. 76.
Matt 3.

Apoc. 12.

testata cuidam sibi deuoto, peccatores gloriam suam esse. Nam quicquid gra-
tiæ, quicquid dignitatis, quicquid habet præminentia (vt sit genitrix Dei) pro-
pter saluandos habet peccatores. Qui si non essent, nec Deum utiq; incarnari,
nec ipsam necesse fuisset matrem Dei fieri. Quid vltra dicam? Peccatores sunt
etiam in celo corona eius. Siquidem loco quodam inuitans eam sponsus, e-
dem & filius suus de Libano, id est, de monte candoris, hoc est, de perfectio-
ne (vt summam perstringam) candidissimæ sanctitatis ad coronam percipi-
endam. *Veni (inquit) de Libano soror mea sponsa, &c. Coronaberis de capite A-*
mana, de vertice Sanyr & Hermon, de cubilibus leonum, de montibus Pardorum.
Audistis vnde corona promittatur Mariæ, videamus etiam quid hæc signifi-
cent. Amana interpretatur, iniquus ei, vel coangustans eum, & significat op-
pressores iustitiæ, & vim inferentes. Sanyr (vt dicunt) sonat idem quod dicitur
in tenebris iuxta illud Iob: *Oculus adulteri obseruat caliginem.* Hermon inter-
pretatur anathema tristitiæ, & significat peccatores enormes à fidelium com-
munionem excisos aut excommunicatos. Sequitur aut de cubilibus leonum.
Leones quid significent, ex B. Petri epistola capitur, dicentis: *Aduersarius ves-*
ter diabolus tãquam leo rugiens creuit &c. Est ergo diabolus leo, cubile leonis est
anima vitij aded subdita, vt in ea diabolus non secus atque in hospicio pro-
prio cubet. Cubilia ergo leonum, peccatores sunt impij, velut habitacula cri-
monum. Porro pardus varicolor, eam significat animam quæ partim virtu-
tibus, partim vitij seruit. Cum autem neq; virtus, neq; sanctitas sit sine in-
tegritate, quin potius væ homini sit duas vias ingredienti, eo periculosus pec-
cat is, qui vel vni peccato obnoxius simul aliquod de genere bonorum agit, de
quo sibi blandiens inani præsumptione extollitur. Montes ergo Pardorum
sunt iusti de nouitate doctrinæ aut singularitate vitæ glorientes: item hypo-
critæ & hæretici bona malis commiscentes. De omnibus autem ijs peccato-
rum generibus, & potissimè qui in sceleribus insignes ac excellentiores tan-
quam capita, vertices & montes, sunt peccantium, promittitur corona bea-
tæ Mariæ. Quandoquidem per eius pietatem studia, preces, merita, per eius at-
tractionem, & dulcedinem, peccatores quamlibet magni conuertuntur, pri-
mum quidem ad eius amorè & deuotionem, deinde vero etiam ad correcti-
oris vitæ normam, hoc est, ad Christum. Montes igitur & colles per Mariam
humiliantur, de feris fiunt homines, de tenebris lux, de peccatoribus iusti
(Hæc enim est mutatio dextræ excelsi) ex lapidibus suscitantur filij Abrahæ.
Ex bestijs creantur stellæ, vt corona capiti tantæ reginæ digna imponatur, ipsi
quidem in Canticis de feris, id est, impijs promissa, alibi verò in Apocalypsi
ex stellis, id est, iustificatis exhibita. Sic enim legimus: *Signum magnum appa-*
rui in celo, mulier amictu sole & luna sub pedibus eius, & in capite eius corona stel-
larum duodecim. Multum quidem differrent cubilia leonum, & cetera eiuſmo-
di à stellis, per Mariam tamen fit vt qui ante conuersionem erant montes, &
cubilia ferarum, iidem post vt stellæ in ipsius fulgeant corona. Quotquot e-
nim eius pietate conuertuntur, quotquot eius cura saluantur in corona eius,
id est, ad gloriam eius tanquam stellæ fulgebunt. Credo fratres charissimi, ne
inter vos quidem deesse, ex quibus corona velut ex stellis fiat Mariæ, puta qui
ad Mariæ sicut ad thuris odorem excitati, qui eius tracti amore priuam ad
ipſam

ipsam tanquam ad ciuitatem refugij (vtpote scelerati, & iudicis sententia digni) confugerunt. Deinde per eandem reconciliati sunt Christo. *Olim quidē* Ephe. 3. *tenebra, nunc autem lux in Domino.* Verūm de hoc satis, quare dicta sit virgula fumi ex thure. Concludunt summam angeli & vniuersi pulueris pigmentary, expressius non vnam vel alteram, sed omnes virtutes commendantes. Nam quicquid pigmentarius ille Spiritus sanctus cæteris per partes distribuit, Mariæ totum simul infudit. Vnde sicut non defuit ei virginum continentia, ita nec sobrietas confessorum, nec constantia martyrum, non Apostolorum zelus, non prophetarum scientia, non patriarcharum fides, non puritas angelorum: quin etiam sicut meritis omnes ordines non solum attingit, sed supergressa est, ita super cunctos hodie præmiorum quoque gloria est exaltata, ad laudem filij eius Domini nostri Iesu Christi, qui est benedictus in secula Amen.

IN EADEM SOLENNITATE.

Ut beatissima Virgo Maria per arcam veteris testamenti eaq; que in ipsa continebantur figurata sit: deq; modo dormitionis & assumptionis ipsius.

Sermo VI.

Abierunt Dauid, & omnes maiores natu Israel, ad deportandam arcam De i de domo Obededom in ciuitatem Dauid, cum gaudio. Porro Dauid accinctus erat Ephoth lineo: ipseque & omnis domus Israel deducebant arcam fœderis Domini in iubilo, & clāgore buccinæ & tubis, & cymbalis, & tymbanis & citharis cōcrepantes & construeverunt eam in medio tabernaculi, quod tēderat ei Dauid. II. libro Regum cap. 6. & 1. Paralipomenon capite 13. Si in cæteris sermonibus & pro quouis alio opere gratiam per Mariam quærimus, multo magis id fieri conuenit cum pro eiusdem laude contendimus, quam rogamus. Salutemus ergo ipsam cœli reginam: gloria & honore præ eminentissimam mente pia dicentes, *Aue Maria. Abierunt Dauid, &c.* vt supra. Charissimi fratres, quod olim figuratiter gestum legimus de arca veteris testamenti, intelligimus hodie in beatissima virgine Maria vera haud dubiè, & animata arca completū, quæ mundi huius calamitates corporaliter inhabitare desinens, de domo Obededom, id est, de domo terræ seruienti, hoc est, de hoc mundo ad supernā Hierusalem translata, lætabundo cœligenarum omnium occurso, iubilo, applausuque in arcam Dauid, id est, in ciuitatem Dei, ad supernas cœli sedes à filio sibi præparatas introducta est. Siquidem per arcam Dei Mariam significari omnes, tum docti, tum deuoti consentiunt. Quod quamuis etiam nulli nostrum sit ambiguum, ne tamen desit nobis materia prædicandi, & vt gloriosissimæ reginæ nostræ in cœlum abeunti, vel quantulumcunque nostræ deuotionis accurrat obsequium, triplicem dicemus congruentiam, vnde clareat, quam non absurdè per arcam Dei Maria dicatur esse figurata. Prima congruentia est, à vi nominis. Arca quippe quasi ab arcendo dicitur, quod arcani non nihil in se arceat, siue custodiat. Quia & in figurali arca quæ seruabatur, ita erant arcana siue abscondita, vt ne arca ipsa quidem omnibus, sed

Arca Dei vt
signet B.
Mariam
Virginem.

Arca vnde
dicatur.